

Tieto predpisy sú tiež skutočnou prekážkou pre neregistrovaných zmluvných partnerov, ktorí chcú ponúkať svoje služby v Belgicku. Musia totiž akceptovať to, že dostanú faktúrovanú cenu zníženú o 15 %, hoci nemajú žiaden daňový dlh, na ktorý by sa táto zrážka mohla vzťahovať, zatiaľ čo túto sumu môžu získať späť až po určitom čase prostredníctvom podania žiadosti o vrátenie.

Tieto opatrenia nemožno považovať za objektívne odôvodnené. Predovšetkým, vo väčšine prípadov poskytovateľ služieb usadený v inom členskom štáte nie je daňovníkom daní, na ktoré sa tieto predpisy vzťahujú. Okrem toho v osobitných situáciách, v ktorých by existovali dlhy splatné alebo vymáhateľné v Belgicku, sa musí mechanizmus, ktorý tieto ustanovenia vytvorili, považovať z dôvodu svojho všeobecného charakteru za neprimeraný.

Nakoniec, zrážková povinnosť a solidárna zodpovednosť nie je odôvodnená možnosťou registrácie. Postup, ktorý v sebe registračný proces zahŕňa, je totiž ďaleko viac ako len jednoduché oznámenie informácií belgickým orgánom. V dôsledku toho táto registrácia nie je ozajstnou alternatívou pre podniky, ktoré nie sú usadené v Belgicku a chcú vykonávať svoju slobodu príležitostne ponúkať svoje služby v Belgicku. Požiadavka registrácie zbavuje ustanovenia zmluvy určené na zaručenie slobodného poskytovania služieb akéhokoľvek užitočného účinku.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Korkein oikeus uznesením zo dňa 6. októbra 2004 vo veci Jan-Erik Anders Ahokainen a Mati Leppik

(Vec C-434/04)

(2004/C 300/66)

Korkein oikeus podal uznesením zo 6. októbra 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania vo vzťahu k trestnému konaniu proti Jan-Erik Anders Ahokainen a Mati Leppik, ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 11. októbra 2004.

Korkein oikeus žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

1. Má byť článok 28 ES vykladaný v tom zmysle, že je s ním v rozpore práva úprava členského štátu, podľa ktorej iba ten, kto má povolenie, môže dovážať nedenaturovaný etylalkohol, ktorý má viac ako 80 %?
2. Ak je odpoveď na prvú otázku kladná, má byť režim povolenia považovaný za povolený článkom 30 ES?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour de cassation de Belgique rozsudkom zo dňa 6. októbra 2004 vo veci Sébastien Victor Leroy proti Ministère public

(Vec C-435/04)

(2004/C 300/67)

Cour de cassation de Belgique (Belgicko) podal rozsudkom zo 6. októbra 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania vo vzťahu ku konaniu medzi Sébastien Victor Leroy a Ministère public, ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 14. októbra 2004.

Cour de cassation de Belgique žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcej otázke:

Bránia články 49 až 55 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva z 25. marca 1957 vnútroštátnej právnej úprave prvého členského štátu, ktorá zakazuje osobe bývajúcej a pracujúcej v tomto štáte používať na jeho území vozidlo vo vlastníctve leasingovej spoločnosti so sídlom v druhom členskom štáte, ak toto vozidlo nebolo zaevidované v prvom členskom štáte a dokonca bolo zaevidované v druhom členskom štáte?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hof van Cassatie de Belgique rozsudkom zo dňa 5. októbra 2004 vo veci Van Esbroeck, Léopold Henri proti Ministère public

(Vec C-436/04)

(2004/C 300/68)

Hof van Cassatie de Belgique podal rozsudkom z 5. októbra 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania vo vzťahu ku konaniu medzi Van Esbroeck, Léopold Henri proti Ministère public, ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 13. októbra 2004.

Hof van Cassatie van Belgie žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

- „1. Je potrebné vykladať článok 54 Dohovoru z 19. júna 1999, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda v tom zmysle, že môže byť uplatnený belgickým orgánom vo vzťahu k osobe, ktorá je stíhaná v Belgicku po 25. marci 2001 pred trestným súdom za rovnaké trestné činy, ako sú tie, za ktoré bola odsúdená rozsudkom nórskeho trestného súdu dňa 2. októbra 2000, pričom trest za ne uložený bol už vykonaný, aj v tom prípade, keď podľa článku 2.1 Dohovoru z 18. mája 1999 uzavretého medzi Radou Európskej únie, Islandskou republikou a Nórskom o spôsobe, akým sa Island a Nórsko zúčastnia na vykonávaní, uplatňovaní a rozvoji schengenského *acquis* a najmä článku 54 Dohovoru o podpísaní Schengenskej dohody, má byť vykonávaný a uplatňovaný Nórskom až od 25. marca 2001?
2. Je potrebné následne vykladať článok 54 Dohovoru z 19. júna 1999, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, v spojitosti s článkom 71 toho istého dohovoru v tom zmysle, že trestné činy držby za účelom vývozu a dovozu, ktoré sa vzťahujú na tie isté omamné prostriedky a psychotropné látky akéhokoľvek druhu, vrátane marihuany, a ktorých vývoz a dovoz je trestne stíhaný v rôznych štátoch, ktoré podpísali Dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, alebo v ktorých sa schengenské *acquis* vykonáva a uplatňuje, majú byť v zmysle uvedeného článku 54 považované za „tie isté činy?“

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Zavedenie regionálnej dane, ktorá zaťažuje užívateľov nehnuteľností a oprávnené osoby z vecných práv k určitým nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa území Région de Bruxelles-Capital na základe regionálneho nariadenia z 23. júla 1992 predstavuje porušenie daňovej imunity Spoločenstiev uvedenej v článku 3 Protokolu o výsadách a imunitách Európskych spoločenstiev zo dňa 8. apríla 1964. Uvedené nariadenie oproti predošlej úprave zavádza popri zdanení užívateľov nehnuteľností aj daň, zaťažujúcu vlastníkov v prípade užívania nehnuteľnosti prevyšujúcej určitú plochu na podnikateľské účely. Ako ukazujú prípravné práce na nariadení zo dňa 23. júla 1992, toto zdanenie vlastníkov v skutočnosti predstavuje určitú právnu konštrukciu na obídenie daňovej imunity, ktorá sa vzťahuje na určitý počet osôb alebo inštitúcii užívajúcich nehnuteľný majetok. Sú to totiž práve tieto osoby a medzi nimi tiež Spoločenstvá, ktoré sú v skutočnosti ekonomicky zaťažené daňou či už z dôvodu zmluvných dojednaní v nájomných zmluvách, podľa ktorých znášajú všetky dane či poplatky zaťažujúce nehnuteľnosť, ak od tejto povinnosti nie je oslobodený samotný prenajímateľ alebo z dôvodu dopadu dane na cenu nájomného. Pritom podľa judikatúry Súdneho dvora každé právne ustanovenie, ktoré bez toho aby výslovne stanovovalo daňovú povinnosť Spoločenstva, má za následok a zrejmy cieľ, aj keď nepriamo avšak nevyhnutne, daňovo zaťažiť Spoločenstvo, je porušením zásady imunity.

Žaloba podaná dňa 15. októbra 2004 Komisia Európskych spoločenstiev proti Belgickému kráľovstvu

(Vec C-437/04)

(2004/C 300/69)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: J.-F. Pasquier, splnomocnený zástupca, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala dňa 15. októbra 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Belgickému kráľovstvu.

Komisia Európskych spoločenstiev navrhuje, aby Súdny dvor:

- určil, že Belgické kráľovstvo zavedením dane porušujúcej daňovú imunitu Európskych spoločenstiev si nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 3 Protokolu o výsadách a imunitách Európskych spoločenstiev;
- zaviazal Belgické kráľovstvo nahradiť trovy konania.

Žaloba podaná dňa 21. októbra 2004: Španielske kráľovstvo proti Rade Európskej únie

(Vec C-442/04)

(2004/C 300/70)

Španielske kráľovstvo, v zastúpení: Enrique Braquehais Conesa, Abogado del Estado, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu, podalo dňa 21. októbra 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Rade Európskej únie.

Španielske kráľovstvo navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil články 1 až 6 nariadenia Rady (ES) č. 1415/2004⁽¹⁾ z 19. júla 2004, ktorým sa určuje maximálne ročné rybárske úsilie pre určité rybolovné oblasti a rybolovné pásma, ktorým sa vykonávajú články 3 a 6 nariadenia Rady (ES) č. 1954/2003⁽²⁾ zo 4. novembra 2003 o riadení rybárskeho úsilia týkajúceho sa určitých rybolovných oblastí a zdrojov spoločenstva, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (EHS) č. 2847/93⁽³⁾ a zrušujú nariadenia (ES) č. 685/95⁽⁴⁾ a (ES) 2027/95⁽⁵⁾ a
- zaviazal žalovaného nahradiť trovy konania.